ความดีงาม
ย่อมลบล้างความผิดพลาดให้หมดไป

เรียบเรียงโดย

ฝ่ายวิชาการและเผยแพร่

มูลนิธิเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาสังคม

หาดใหญ่

islamhouse.com

1428 - 2007

คำนำ

หนังสือเล่มเล็กที่ชื่อว่า **"ความดีงามย่อมลบล้างความผิดพลาดให้หมดไป"** เล่มนี้ ได้รวบรวมอะมัลต่างๆ บางส่วนที่เป็นประโยชน์สำหรับมุสลิมทุกคน เพื่อใช้ปฏิบัติในการเพิ่มพูนความดีงามและลบล้างความผิดบาป ทั้งนี้การงานที่ดีนั้นสามารถลบล้างความผิดบาปได้ โดยเฉพาะบาปเล็กทั้งปวง

ผู้รวบรวมได้เรียบเรียงหัวข้อต่างๆ อย่างง่ายเป็นข้อๆ พร้อมได้ระบุหลักฐานจากอัลกุรอานและหะดีษไว้ด้วย จึงนับเป็นหนังสือที่มีคุณค่าและควรที่มุสลิมต้องนำไปศึกษาและปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

ขอดุอาอ์ต่อเอกองค์อัลลอฮฺ ให้ทรงประทานผลตอบแทนแก่ผู้เรียบเรียงและผู้มีส่วนร่วมในการเผยแพร่หนังสือเล่มนี้ทุกท่าน และขอพระองค์ทรงประทานความช่วยเหลือแก่มุสลิมที่ประสงค์ปฏิบัติอะมัลอิบาดะฮฺที่ถูกต้องทุกคน อามีน

อิสลามเฮ้าส์.คอม

สารบัญ

بسم الله الرحمن الرحيم

«إن الحسنات يذهبن السيئات»

ความดีงามย่อมลบล้างความผิดพลาดให้หมดไป

บรรดาการสรรเสริญเป็นสิทธิแด่อัลลอฮฺ ผู้ทรงอภิบาลแห่งโลกทั้งหลาย ขอการประสาทพรและความสันติสุขจงมีแด่ผู้นำแห่งบรรดานบีและรอซูลทั้งหลาย คือท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม

การงานดังที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ คือการปฏิบัติ (อะมัล) ง่ายๆ แต่สามารถนำมาซึ่งรางวัลอันยิ่งใหญ่ ด้วยความเมตตาของอัลลอฮฺ เป็นการงานที่ผู้คนส่วนมากต่างก็ละเลย เฉยเมย ทั้งๆที่ในนั้นมีผลบุญมากมายมหาศาลเหลือเกิน ในประการดั่งกล่าวนี้ คือ

1. หาโอกาสทำละหมาดในมัสยิดหะรอมทั้งสองให้มาก

รายงานจากญาบิร บิน อับดิลลาฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ ว่า ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ، وَصَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيمَا سِوَاهُ» رواه أحمد وابن ماجه وصححه الألباني.

ความว่า "ละหมาดหนึ่งๆ ในมัสยิดของฉันนี้ (หมายถึงมัสยิดอัล-นะบะวีย์ที่มะดีนะฮฺ) ประเสริฐกว่าการละหมาดในสถานที่อื่นๆ ถึงหนึ่งพันเท่ายกเว้นในมัสยิดอัล-หะรอม และละหมาดหนึ่งๆ ในมัสยิดอัล-หะรอมนั้นประเสริฐกว่าการละหมาดในสถานที่อื่นๆ ถึงหนึ่งแสนเท่า" *(บันทึกโดยอะหมัดและอิบนุ*

มาญะฮฺ รับรองความถูกต้องโดยอัล-อัลบานีย์)

2. การละหมาดในมัสยิดกุบาอ์

ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«مَنْ خَرَجَ حَتَّى يَأْتِيَ هَذَا الْـمَسْجِدَ ـ مَسْجِدَ قُبَاءَ ـ فَصَلَّى فِيهِ كَانَ لَـهُ عَـدْلَ عُمْـرَةٍ» رواه أحمد والترمذي وغيرهما.

ความว่า "บุคคลใดได้ออกเดินทางมา(จากภูมิลำเนาหรือบ้านของเขา)จนกระทั่งถึงยังมัสยิดหลังนี้ คือ มัสยิด กุบาอ์ แล้วได้ทำละหมาดในนั้น เขาย่อมได้รับ(ผลบุญ)เท่ากับการทำอุมเราะฮฺครั้งหนึ่ง" *(บันทึกโดย อะห์มัด, อัต-ติรมิซีย์, อัน-นะซาอีย์ และอิบนุมาญะฮฺ, รับรองความถูกต้องโดย อัล-อัลบานีย์)*

3. ทำละหมาดซุนนะฮฺฎุหาเป็นประจำ

ซึ่งเวลาที่ถือว่าประเสริฐที่สุดสำหรับการทำละหมาดฎุหาก็คือยามสายตอนที่ดวงอาทิตย์ขึ้นสูงและขณะเริ่มอากาศร้อนจัดดังหะดีษหนึ่งที่ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«صَلَاةُ الْأَوَّابِينَ حِينَ تَرْمَضُ الْفِصَالُ» رواه مسلم.

"การละหมาดของบรรดาผู้กลับตนสู่อัลลอฮฺอย่างแท้จริงก็คือ ขณะที่บรรยากาศร้อนจัด" *(บันทึกโดยมุสลิม)*

4. หมั่นกล่าวคำลุแก่โทษ(อิสติฆฺฟาร)ให้พี่น้องมุสลิม เช่นดุอาอ์ที่ว่า

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ

ความว่า "โอ้อัลลอฮฺทรงโปรดอภัยให้แก่บรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง รวมทั้ง

บรรดามุสลิม และบรรดามุสลิมะฮฺทั้งหลายทั้งที่มีชีวิตอยู่และที่ล่วงลับไปแล้ว"

ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม สอนไว้ว่า

« مَنِ اسْتَغْفَرَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ؛ كَتَبَ اللهُ لَهُ بِكُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ حَسَنَةً» رواه الطبراني.

ความว่า "บุคคลใดขอการอภัยโทษให้แก่บรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง อัลลอฮฺย่อมทรงบันทึกให้แก่เขาซึ่งความดีงามหนึ่งด้วยผู้ศรัทธาชายและผู้ศรัทธาหญิงแต่ละคนนั้น" *(บันทึกโดย อัฏ-เฏาะบะรอนีย์)*

5. การทำอิบาดะฮฺในค่ำคืนของลัยละตุลก็อดรฺ

ท่านทราบไหมว่าผลบุญของการทำอิบาดะฮฺในค่ำคืนนี้มีความประเสริฐยิ่งกว่าการทำอิบาดะฮฺในโอกาสอื่นๆ ถึง 83 ปี กับอีก 3 เดือน โดยประมาณ

ดังที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿إِنَّآ أَنزَلۡنَٰهُ فِي لَيۡلَةِ ٱلۡقَدۡرِ ١ وَمَآ أَدۡرَىٰكَ مَا
لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ ٢ لَيۡلَةُ ٱلۡقَدۡرِ خَيۡرٞ مِّنۡ أَلۡفِ شَهۡرٖ
٣ تَنَزَّلُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ فِيهَا بِإِذۡنِ رَبِّهِم
مِّن كُلِّ أَمۡرٖ ٤ سَلَٰمٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطۡلَعِ ٱلۡفَجۡرِ
٥﴾ [سورة القدر]

ความว่า "แท้จริงเราได้ประทานมัน(อัล-กุรอาน)ลงมาในคืนลัยละตุล-ก็อดรฺ, อะไรเล่าทำให้เจ้าทราบว่าคืนลัยละตุล-ก็อดรฺ นั้นคืออะไร, คืนละตุล-ก็อดร ย่อมประเสริฐกว่าหนึ่งพันเดือน, บรรดามะลาอิกะฮฺ และ อัร-รูห์ (ญิบรีล) จะลงมาในคืนนั้นด้วยอนุมัติแห่งองค์อภิบาลของพวกเขาพร้อมด้วยทุกๆ กิจการ, คืนนั้นเปี่ยมด้วยสันติจนกระทั่งแสงอรุณขึ้น" *(สูเราะฮฺ อัล-ก็อดร์)*

6. กล่าวถ้อยคำสดุดี(ตัสบีห์)ต่ออัลลอฮฺ ให้มาก ๆ

เช่นคำกล่าวต่อไปนี้

سُـــبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْـــدِهِ ، عَــدَدَ خَلْقِــهِ ، وَرِضَــا نَفْــسِهِ ، وَزِنَــةَ عَرْشِــهِ ، وَمِــدَادَ كَلِمَاتِهِ

"มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่อัลลอฮฺ และด้วยการสรรเสริญแด่พระองค์ เท่ากับจำนวนของสรรพสิ่ง(ที่ถูกสร้าง)ของพระองค์ และเท่ากับความโปรดปรานของพระองค์ และน้ำหนักแห่งบัลลังก์ของพระองค์ และน้ำหมึกแห่งพจนารถของพระองค์

7. กล่าวดุอาอ์ขณะเข้าออกจากตลาด

ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

« مَنْ دَخَلَ السُّوقَ فَقَالَ: لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْـمُلْكُ وَلَهُ الْـحَمْدُ، يُحْيِــي وَيُمِيتُ، وَهُــوَ حَــيٌّ لَا يَمُــوتُ، بِيَــدِهِ الْخَــيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ؛ كَتَبَ اللهُ لَـهُ أَلْـفَ

أَلْفِ حَسَنَةٍ، وَمَحَا عَنْهُ أَلْفَ أَلْفِ سَيِّئَةٍ، وَرَفَعَ لَهُ أَلْفَ أَلْفِ دَرَجَةٍ» ، وفي رواية : «وَبَنَى لَـهُ بَيْتاً فِي الـْجَنَّةِ» رواه أحمد والترمذي وغيرهما.

ความว่า "บุคคลใดเข้าตลาดแล้วกล่าวดุอาอ์ว่า

لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الـْمُلْكُ وَلَهُ الـْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

(คำแปล ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ พระองค์เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆ ร่วมกับพระองค์ อำนาจการปกครองเป็นของพระองค์ และการสรรเสริญก็เป็นของพระองค์ ทรงทำให้มีชีวิตและทรงทำให้ตายโดยที่พระองค์เองนั้นทรงมีชีวิตอยู่เสมอ โดยไม่มีวันตาย ความดีงามทั้งหลายอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และ

พระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง) เช่นนี้อัลลอฮฺย่อมทรงบันทึกความดีหนึ่งพันความดีให้แก่เขา และลบล้างความชั่วให้แก่เขาหนึ่งพันความชั่ว และเทิดให้เขาสูงหนึ่งพันตำแหน่ง" ในอีกสายรายรายงานหนึ่งกล่าวเพิ่มเติมว่า "และพระองค์ทรงสร้างบ้านหลังหนึ่งให้แก่เขาในสวนสวรรค์" *(บันทึกโดยอะหฺมัด, อัต-ติรมีซีย์ และคนอื่นๆ)*

8. เดินทางไปทำอุมเราะฮฺในช่วงเดือนเราะมะฎอน

เนื่องการทำอุมเราะฮฺในเดือนเราะมะฎอนนี้จะมีผลบุญเท่ากับการทำฮัจญ์หนึ่งครั้ง ดังระบุในคำกล่าวหนึ่งของท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ต่ออุมมุ สินาน เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮา ที่ว่า

«فَإِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فَاعْتَمِرِي، فَإِنَّ عُمْرَةً فِيهِ تَعْدِلُ حَجَّةً» متفق عليه.

ความว่า "เมื่อเดือนเราะมะฎอนมาถึง เธอก็จงทำอุมเราะฮฺเถิด เพราะแท้จริงการทำอุมเราะฮฺ

ในเดือน(เราะมะฎอน)นั้น ย่อมได้ผลบุญเท่ากับการทำฮัจย์หนึ่งครั้ง" (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์และมุสลิม)

9. ปฏิบัติในมารยาทต่างๆ ของวันศุกร์

ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«مَنْ غَسَّلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاغْتَسَلَ، ثُمَّ بَكَّرَ وَابْتَكَرَ، وَمَشَى وَلَمْ يَرْكَبْ، وَدَنَا مِنَ الْإِمَامِ فَاسْتَمَعَ وَلَمْ يَلْغُ، كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ عَمَلُ سَنَةٍ أَجْرُ صِيَامِهَا وَقِيَامِهَا» رواه أحمد وأبو داود والترمذي وغيرهم.

ความว่า "บุคคลใดชำระ(ร่างกาย)ในวันศุกร์แล้วได้อาบน้ำ แล้วเขาได้ไป(มัสยิด)แต่เช้าและทันคุฏบะฮฺแรก และออกเดิน(ด้วยเท้า)โดยไม่ขี่(พาหนะ) และเข้าไป(นั่ง)ใกล้ๆ กับอิหม่าม(ที่กำลังให้คุฏบะฮฺ) แล้วเขาพยายามนั่งฟังโดยไม่กระทำสิ่งที่เหลวไหล เขาย่อมได้รับ(ผลบุญ)

ด้วยทุกย่างก้าวนั้น เท่ากับผลบุญของการงานทั้งปี(คือ) ผลบุญของการถือศีลอดและการยืนละหมาดตลอดปี" *(บันทึกโดย อะหฺมัด, อบู ดาวูด, อัต-ติรมีซีย์ และคนอื่นๆ)*

10. ถือศีลอดซุนนะฮฺให้มาก

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ส่งเสริมให้ถือศีลอดซุนนะฮฺต่างๆ ให้มากในช่วงเวลารอบปีหนึ่งๆ โดยส่งเสริมให้ถือศีลอดซุนนะฮฺในโอกาสต่างๆ ต่อไปนี้เช่น

1. ถือศีลอดในวันจันทร์และพฤหัสบดี
2. ถือศีลอดในเดือนชะอฺบาน
3. ถือศีลอด 6 วันในเดือนเชาวาล
4. ถือศีลอด 3 วันในทุกๆ เดือน
5. ถือศีลอดในวันที่ 10 ของเดือนซุลหิจญะฮฺ
6. ถือศีลอดในวันอะเราะฟะฮฺ (สำหรับบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในพิธีหัจญ์)
7. และการถือศีลอดในวันอาชูรออ์

ท่านเราะซูล (ศ็อลฯ) กล่าวว่า

«مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللهِ، بَعَّدَ اللهُ وَجْهَهُ عَنْ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا» رواه الشيخان.

ความว่า "บุคคใดถือศีลอดวันหนึ่งในหนทางของอัลลอฮฺ อัลลอฮฺจะทรงให้ใบหน้าของเขาห่างไกลจากไฟนรกถึง(ระยะทางเท่ากับ) 70 ฤดูกาล(ของการเดินทาง)" *(บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์และมุสลิม)*

11. ให้อาหารแก่ผู้ที่ถือศีลอด

ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«مَنْ فَطَّرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا» رواه أحمد والترمذي وابن ماجه وغيرهم.

ความว่า "บุคคลใดให้อาหารละศีลอดแก่ผู้ที่ถือศีลอดคนหนึ่ง เขาย่อมได้รับผลบุญเช่นเดียวกับ(ผู้ที่ถือ)นั้น โดยที่ผลบุญของผู้ถือนั้นไม่บกพร่องแต่อย่างใดๆ ไปจากเขา"

(บันทึกโดยอะหฺมัด, อัต-ติรมีซีย์, และอิบนุมาญะฮ ซึ่งรับรองความถูกต้องโดย อัล-อัลบานีย์)

12. กล่าวถ้อยคำ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ ให้มาก

เพราะถ้อยคำ **لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللهِ** ถือเป็นขุมคลังหนึ่งจากบรรดาขุมคลังแห่งสวนสวรรค์ ดังระบุในหะดีษหนึ่ง ซึ่งรายงานโดย อัล-บุคอรีย์และมุสลิม ว่าท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวแก่ อับดุลลอฮฺ บิน ก็อยส์ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ ว่า

«أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ، .. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ» رواه البخاري.

ความว่า "เอาไหมฉันจะบอกแก่ท่านถึงขุมคลังหนึ่งในจำนวนขุมคลังทั้งหลายของสวรรค์ ... คือคำว่า **لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ** (แปลว่า ไม่มีความสามารถและพลังกำลังใดๆ เว้นแต่ด้วยพระองค์อัลลอฮฺ)" *(บันทึกโดย อัล-บุคอรีย์)*

13. ช่วยเหลือความเดือดร้อนของเพื่อนมนุษย์

ดังหะดีษที่ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวเอาไว้ตอนหนึ่งในหะดีษที่ยาวว่า

«... وَلَأَنْ أَمْشِيَ مَعَ أَخِيْ الْـمُسْلِمِ فِي حَاجَةٍ أَحَـبُّ إِلَــيَّ مِـنْ أَنْ أَعْتَكِـفَ فِي الْـمَـسْجِدِ شَهْراً» رواه الطبراني وحسنه الألباني.

ความว่า "...และการที่ดิฉันเดินไปกับพี่น้องมุสลิมคนหนึ่งของฉัน เพื่อทำธุระอย่างหนึ่ง(ให้เขา) ย่อมเป็นสิ่งที่ฉันรักยิ่งกว่าการที่ฉันทำเอี๊ยะอฺติกาฟในมัสยิดเดือนหนึ่งเสียอีก" *(บันทึกโดยอัฏ-เฏาะบะรอนีย์ และรับรองว่าเป็นหะดีษหะซันโดยอัล-อัลบานีย์)*

14. ละหมาดซุนนะฮฺสองร็อกอะฮฺ หลังจากตะวันขึ้น(อัล-อิชรอก)

รายงานจากอะนัส บินมาลิก เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮฺ กล่าวว่า ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«مَنْ صَلَّى الْغَدَاةَ فِي جَمَاعَةٍ، ثُمَّ قَعَدَ يَـذْكُرُ اللهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ» قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «تَامَّةٍ تَامَّـةٍ تَامَّـةٍ» رواه الترمذي وحسنه الألباني.

ความว่า "บุคคลใดได้ละหมาดยามเช้าตรู่ (หมายถึงละหมาดศุบห์)พร้อมญะมาอะฮฺ แล้วได้นั่งซิกรุลลอฮฺ(รำลึกถึงอัลลอฮฺ) จนกระทั่งดวงตะวันขึ้น แล้วเขาก็ลุกขึ้นทำละหมาดสองร็อกอะฮฺ เขาย่อมได้รับผลบุญเท่ากับการทำหัจญ์และอุมเราะฮฺครั้งหนึ่ง" อะนัส เล่าว่า ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า "(เป็นหัจญ์และอุมเราะฮฺ)ที่สมบูรณ์ สมบูรณ์ และสมบูรณ์ (กล่าวสามครั้ง)" *(บันทึกโดย อัต-ติรมีซีย์ รับรองเป็นหะดีษหะซัน โดยอัล-อัลบานีย์)*

15. การอุปถัมภ์เด็กกำพร้า

รายงานจากสะฮฺล์ บิน สะอัด เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ จาก ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِـيمِ فِي الْجَنَّـةِ هَكَـذَا» وَأَشَـارَ بِالسَّبَّابَةِ وَالْوُسْطَى وَفَرَّجَ بَيْـنَهُمَا شَـيْئًا. رواه البخاري.

ความว่า "ฉันและผู้อุปถัมภ์เด็กกำพร้า(จะได้อยู่ร่วมกัน)ในสวนสวรรค์เช่นอย่างนี้" พลางท่านยกนิ้วชี้และนิ้วกลางให้ดู โดยแยกระหว่างสองนิ้วให้ห่างนิดหน่อย *(บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์)*

16. ให้ความสำคัญกับการละหมาดญะนาซะฮฺ

รายงานจากอบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ ว่า ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«مَنْ شَهِدَ الْجَنَازَةَ حَتَّـى يُـصَلِّيَ فَلَـهُ قِـيرَاطٌ، وَمَنْ شَهِدَ حَتَّى تُدْفَنَ كَانَ لَهُ قِيرَاطَانِ، قِيـلَ

وَمَا الْقِيرَاطَانِ؟ قَالَ: مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ»

متفق عليه.

ความว่า "บุคคลใดร่วมพิธีศพ(ญะนาซะฮฺ) กระทั่งได้ละหมาดให้กับเขา บุคคลนั้นจะได้รับ (ผลบุญ)หนึ่งกีรอฏ, และบุคคลใดร่วมพิธีเขา กระทั่งเขาถูกฝัง บุคคลนั้นจะได้รับ(ผลบุญ) สองกีรอฏ" มีผู้ถามว่า สองกีรอฏเท่ากับอะไรเล่า? ท่านตอบว่า "เท่ากับภูเขาใหญ่สองลูก" *(บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์และมุสลิม)*

17. กล่าวเศาะละวาตต่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ให้มาก

เพราะบุคคลใดกล่าวเศาะละวาตต่อท่านหนึ่งครั้ง อัลลอฮฺจะทรงเศาะละวาต(คือประทานเราะห์มัต)ให้แก่เขาด้วยการกระทำนั้นสิบครั้ง และท่านจะเป็นมนุษย์คนแรกที่มีสิทธิต่อมันที่สุดในวันกียามะฮฺ และอัลลอฮฺจะทรงมอบหมายบรรดามะลาอีกะฮฺจำนวนหนึ่งที่ท่องเที่ยวไป เพื่อนำการเศาะละวาตของอุมมะฮฺทั้งหมดไปสู่ยังนบีของพวกเขา

18. ร่วมละหมาดอีชาอ์ และฟัจญ์รในญะมาอะฮฺ

ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ اللَّيْلِ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ» رواه مسلم.

ความว่า "บุคคลใดละหมาดอีชาอ์พร้อมญะมาอะฮฺ ประหนึ่งดั่งเขาได้ยืนละหมาด(กิยามุลลัยล์)ครึ่งคืน และบุคคลใดละหมาดศุบห์ในญะมาอะฮฺ ประหนึ่งดั่งเขายืนละหมาดทั้งคืน" *(บันทึกโดยมุสลิม)*

19. กล่าว "ตัสบีห์ ตะห์มีด และตักบีร" หลังการละหมาด 33 ครั้ง

จากนั้นให้กล่าวคำว่า

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيْكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

ความว่า "ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ องค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ ร่วมกับพระองค์ อำนาจการปกครองเป็นของพระองค์ และการสรรเสริญเป็นสิทธิแด่พระองค์ และพระองค์ทรงมีอานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง"

20. ให้การตักเตือนและเชิญชวนบุคคลต่างๆ ไปสู่อัลลอฮฺ

ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا» رواه مسلم.

ความว่า "บุคคลใดเรียกร้องไปสู่ทางนำ เขาผู้นั้นย่อมได้รับผลบุญ เช่นผลบุญของบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามเขา โดยไม่มีสิ่งใดๆ บกพร่องไปจากผู้ที่ปฏิบัติความดีนั้นเลยแม้แต่น้อย และบุคคล

ใดเรียกร้องไปสู่ทางผิดเขาผู้นั้นย่อมได้รับความผิดบาป เช่นความผิดบาปของบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามเขา โดยไม่มีสิ่งใดๆ บกพร่องไปจากเขา(หมายถึงจากผู้กระทำบาปนั้น)เลยแม้แต่น้อย" *(บันทึกโดยมุสลิม)*

21. ละหมาดซุนนะฮฺ 4 ร็อกอะฮฺก่อนละหมาดอัศริ

ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«رَحِمَ اللهُ امْرَأً صَلَّى قَبْلَ الْعَصْرِ أَرْبَعًا» رواه أبو داود والترمذي.

ความว่า "ขออัลลอฮฺทรงโปรดเมตตาแก่บุคคลหนึ่งๆ ที่เขาละหมาด(สุนัตเราะวาติบ)ก่อนละหมาดอัศริสี่ร็อกอะฮฺ" *(บันทึกโดยอบูดาวูด และอัต-ติรมีซีย์)*

สี่ร็อกอะฮฺดังกล่าวหมายถึงมีสองสลาม คือปฏิบัติหลังจากอะซานอัศริแล้วหรือก่อนละหมาดอัศริจะเริ่มขึ้น

22. เยี่ยมคนป่วย

ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«مَنْ عَادَ مَرِيضًا لَمْ يَزَلْ فِي خُرْفَةِ الْجَنَّةِ»، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللهِ وَمَا خُرْفَةُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: «جَنَاهَا» رواه مسلم ، وفي رواية للترمذي: «وَيَسْتَغْفِرُ لَهُ سَبْعُوْنَ أَلْفَ مَلَكٍ».

ความว่า "บุคคลใดเยี่ยมผู้ป่วยคนหนึ่งถือว่าเขายังอยู่ในส่วนหนึ่งของสวนสวรรค์" มีผู้ถามว่า "สวนของสวรรค์นั้นคืออะไรเล่า?" ท่านตอบว่า "คือสิ่งที่สามารถให้ผลไม้ของมัน(หมายถึงผลบุญที่เขาจะได้รับ)" *(บันทึกโดยมุสลิม)* ในอีกหะดีษหนึ่งของอัต-ติรมีซีย์ระบุตอนหนึ่งว่า "มลาอิกะฮฺจำนวนเจ็ดหมื่นท่าน จะคอยขอกล่าวอิสติฆฟารให้แก่เขา"

23. การถือศีลอด, การติดตามญะนาซะฮฺ, เยี่ยมคนป่วยและให้อาหารคนยากจน

หากประการทั้งหมดนี้เกิดขึ้นร่วมกันในตัวของมุสลิมคนหนึ่งๆ ภายในวันหนึ่งๆ เขาย่อมได้เข้าสู่สวนสวรรค์อย่างแน่นอนด้วยความเมตตาของอัลลอฮฺ (อินชาอัลลอฮฺ) เช่นที่เกิดขึ้นกับอบูบักร์ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เป็นตัวอย่างมาแล้วในประวัติศาสตร์ กระทั่งท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวถึงไว้ในหะดีษอบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ ตอนหนึ่งว่า

«...مَا اجْتَمَعْنَ فِي امْرِئٍ إِلاَّ دَخَلَ الْجَـنَّـةَ»

رواه مسلم.

ความว่า "(สิ่งดังกล่าว)มิได้รวมอยู่ในคนๆเดียวได้ นอกจาก(ทำให้ผู้นั้น)เข้าสู่สวนสวรรค์" *(บันทึกโดยมุสลิม)*

24. ไกล่เกลี่ยให้เกิดการปรองดองในระหว่างผู้คน

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿ ۞ لَّا خَيۡرَ فِي كَثِيرٖ مِّن نَّجۡوَىٰهُمۡ إِلَّا مَنۡ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوۡ مَعۡرُوفٍ أَوۡ إِصۡلَٰحِۭ بَيۡنَ ٱلنَّاسِۚ ﴾ [سورة النساء: ١١٤]

ความว่า "ไม่มีความดีใดๆ ในการพูดซุบซิบส่วนมากของพวกเขา นอกจากผู้ที่ใช้ให้ทำทานหรือให้ทำสิ่งที่ดีงามหรือให้ ประนีประนอมระหว่างผู้คนเท่านั้น..." *(สูเราะฮฺ อัน-นิสาอ์ อายะฮฺที่ 114)*

นอกจากนี้ยังปรากฏหะดีษอีกมากมายที่ระบุถึงความดีงามอันยิ่งใหญ่ของงานดังกล่าวนี้ ซึ่งมิอาจระบุไว้ทั้งหมดในที่นี้ได้

25. กล่าวถ้อยคำต่อไปนี้ให้มาก ๆ คือ

«سُبْحَانَ اللهِ، وَالْـحَـمْـدُ للهِ، وَلاَ إِلٰهَ إِلاَّ اللهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ»

ความว่า "มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่อัลลอฮฺ การสรรเสริญเป็นของอัลลอฮฺ และไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ และอัลลอฮฺทรงยิ่งใหญ่ที่สุด"

มันคือสิ่งประเสริฐที่สุดกว่าสิ่งต่างๆ ในวันที่ดวงอาทิตย์โผล่ขึ้นมา ดังใจความอีกหะดีษหนึ่ง ซึ่งบันทึกโดยมุสลิมที่ท่านเราะซูล

ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า มันคือคำกล่าวที่อัลลอฮฺ ทรงรักที่สุด

26. ทบบวนสูเราะฮฺ อัล-อิคลาศ อยู่บ่อยครั้ง

ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ถือว่าสูเราะฮฺนี้ เทียบเท่ากับหนึ่งในสามของอัลกรุอาน ในด้านผลบุญและสาระความหมาย ทั้งนี้เพราะสูเราะฮฺนี้ประกอบไปด้วยเตาฮีดของอัลลอฮฺ และการยอมรับถึงความยิ่งใหญ่พร้อมความบริสุทธิ์ของพระองค์

ดังวจนะของท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ว่า

«قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ تَعْدِلُ ثُلُثَ القُرْآنِ ، وَقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُوْنَ تَعْدِلُ رُبُعَ القُرْآنِ» رواه الطبراني وصححه السيوطي والألباني.

ความว่า " กุลฮุวัลลอฮุอะหัด (สูเราะฮฺ อัล-อิคลาศ) เทียบเท่าหนึ่งในสามของอัลกรุอาน และ กุลยาอัยยุฮัลกาฟิรูน (สูเราะฮฺ อัล-กาฟิรูน) เทียบเท่าหนึ่งในสี่ของอัล-กรุอาน" *(บันทึก*

โดยอัฎ-เฎาะบะรอนีย์ ยืนยันความถูกต้องโดย อัส-สุยูฏีย์ และ อัล-อัลบานีย์)

27. การบริจาคทานถาวร (ญารียะฮฺ)

เช่นมีส่วนช่วยเหลือในการสร้างมัสยิด บ่อน้ำ โรงเรียน สถานสงเคราะห์ หรือสถานสอนศาสนาที่ถูกต้อง อบรมขัดเกลาและปลูกฝังมารยาทแบบอิสลามให้แก่เยาวชน

ในที่นี้รวมถึงการพยายามอบรมสั่งสอนบุตรหลานให้เป็นคนดีด้วย ทั้งนี้เพราะมนุษย์คนใดก็ตามที่จบชีวิตลง การงานของเขาก็ขาดสะบั้นลงนอกจากสามประการซึ่งในจำนวนนั้นก็คือ บุตรที่ดี(ศอลิห์)ที่คอยขอดุอาอ์ให้แก่เขา

นอกจากนี้ยังรวมถึงการเผยแพร่สิ่งตีพิมพ์ หนังสือศาสนา ม้วนเทปที่มีประโยชน์ และวัตถุปัจจัยต่างๆ ในการก่อตั้งสำนักงานเพื่อการดะวะฮฺและชี้นำอิสลาม หรือมูลนิธิเพื่อการสงเคราะห์ต่างๆ เป็นต้น

28. ละหมาดซุนนะฮฺสี่ร็อกอะฮฺก่อน, และสี่ร็อกอะฮฺหลังจากละหมาดซุฮริ

รายงานจากอุมมุ หะบีบะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮา กล่าวว่า ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«مَنْ حَافَظَ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَهُ اللهُ عَلَى النَّارِ» رواه أبو داود والترمذي.

ความว่า "บุคคลใดรักษาสี่ร็อกอะฮฺก่อนละหมาดซุฮริ และสี่ร็อกอะฮฺ หลังจากนั้น อัลลอฮฺจะทรงทำให้เขาเป็นของต้องห้ามสำหรับไฟนรก(คือปกป้องเขาจากไฟนรก)"

(บันทึกโดยอบู ดาวูด และอัต-ติรมีซีย์)

ในที่นี้หมายถึงสี่ร็อกอะฮฺของสุนัตเราะวาติบก็อบลียะฮฺ โดยละหมาดให้สลามสองครั้ง หลังจากอาซานซุฮริแล้ว หรือก่อนละหมาดฟัรฎู และสี่ร็อกอะฮฺเราะวาติบบะอฺดียะฮฺ โดยให้สลามสองครั้งเช่นกัน

29. การละหมาดกียามุลลัยล์ การให้สลามและการเลี้ยงอาหาร

รายงานจากอับดุลลอฮฺ บิน สลาม เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ แท้จริงท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«أَيُّهَا النَّاسُ، أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ» رواه الترمذي.

ความว่า "โอ้บรรดามนุษย์เอ๋ย จงโปรยสลาม จงเลี้ยงอาหาร และจงละหมาดยามค่ำคืน ขณะที่ผู้คนทั้งหลายนอนหลับอยู่ แล้วพวกท่านจะได้เข้าสู่สวรรค์ด้วยความสันติ" *(บันทึกโดยอัต-ติรมีซีย์)*

และท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้กล่าวอีกว่า

«أَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ الصَّلَاةُ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ» رواه مسلم.

ความว่า "การละหมาดที่ประเสริฐที่สุด รองลงมาจากละหมาดฟัรฎูนั้นก็คือ ละหมาดยามค่ำคืน(กิยามุลลัยล์)" *(บันทึกโดยมุสลิม)*

30. กล่าวดุอาอ์หลังรับอาซานแล้ว

ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า บุคคลใดกล่าวดุอาอฺหลังจากได้ยินอะซานว่า

« اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ» رواه البخاري.

ความว่า "โอ้อัลลอฮฺ ผู้ทรงอภิบาลแห่งการเรียกร้องอันสมบูรณ์นี้ และการละหมาดที่ดำรงอยู่ขอพระองค์ทรงโปรดนำการเป็นสื่อ (วะซีละฮฺ) และความประเสริฐให้แก่มุฮัมมัด และทรงโปรดแต่งตั้งตำแหน่งอันมีเกียรติ ซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้ให้แก่ท่านด้วยเถิด"

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม บอกว่า "แล้วการช่วยเหลือ(ชะฟาอะฮฺ) ของฉันก็จะได้แก่เขาในวันกียามะฮฺ" *(บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์)*

31. การอ่านและการท่องจำอัลกุรอานให้มาก

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَتۡلُونَ كِتَٰبَ ٱللَّهِ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُواْ مِمَّا رَزَقۡنَٰهُمۡ سِرّٗا وَعَلَانِيَةٗ يَرۡجُونَ تِجَٰرَةٗ لَّن تَبُورَ ٢٩ ﴾ [سورة فاطر: ٢٩]

ความว่า "แท้จริงบรรดาผู้อ่านคัมภีร์ของอัลลอฮฺ และดำรงการละหมาด และบริจาคสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขาโดยซ่อนเร้นและเปิดเผย เพื่อหวังการค้าที่ไม่ซบเซา (ขาดทุน)" *(สูเราะฮฺ ฟาฏิร อายะฮฺที่ 29)*

และจากการรายงานของอิบนุ มัสอูด เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ กล่าวว่า ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ الم حَرْفٌ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلَامٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ

حَـرْفٌ» رواه الترمـذي وقـال حـديث حـسن صحيح.

ความว่า "บุคคลใดอ่านอักษรหนึ่งๆ จากคัมภีร์ของอัลลอฮฺ (หมายถึงอัลกุรอาน) เขาย่อมได้รับความดีหนึ่ง ซึ่งความดีนั้นเท่ากับ สิบความดี ฉันมิได้กล่าวว่า *อะลีฟ-ลาม-มีม* นับเป็นอักษรหนึ่ง(แต่) *อลิฟ* คืออักษรหนึ่ง *ลาม* คืออักษรหนึ่ง และ *มีม* คืออักษรหนึ่ง" *(บันทึกโดย อัต-ติรมีซีย์ ท่านกล่าวว่าเป็นหะดีษ หะซันเศาะฮีหฺ)*

32. รำลึกถึงอัลลอฮฺให้มาก

ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«أَلَا أُنَبِّئُكُمْ بِخَـيْرِ أَعْمَالِكُـمْ، وَأَزْكَاهَـا عِنْـدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعِهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٌ لَكُـمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ، وَخَيْرٌ لَكُـمْ مِـنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا

أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا: بَلَى. قَالَ : «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى»

رواه الترمذي.

ความว่า "เอาไหมล่ะ ฉันจะบอกพวกท่านถึงกิจการงานหนึ่งที่ดีที่สุด และสะอาดที่สุดจากกิจการทั้งหลายของพวกท่าน ณ พระเจ้าของพวกท่าน และสูงส่งที่สุดในตำแหน่งของพวกท่าน ซึ่งดีสำหรับพวกท่านยิ่งไปกว่าการบริจาคเงินทอง และดีสำหรับพวกท่านยิ่งไปกว่าการเผชิญหน้ากับศัตรู แล้วพวกท่านฟาดคอโจมตีพวกเขาและพวกเขาฟาดคอพวกท่านเสียอีก?" พวกเราตอบว่า "เอาสิ" ท่านตอบว่า "คือการรำลึกต่ออัลลอฮฺ ตะอาลา"*(บันทึกโดย อัต-ติรมีซีย์)*